

(med hvem jeg paa disse Omraader i alt Besentligt deler Betragtning, den, hvad allerede Ordføreren for Mindretallet har udtalt baade ved den foregaaende Paragrafs Forhandling og ogsaa ved denne, at vi jo i vore Forhandlinger i Udvalget have gjort Tilbud lige overfor de Herrer af Flertallet og gjort meget væsentlige Indrømmelser. Vi, der høre til Mindretallet, gennemgik disse Spørgsmaal og spurgte os selv, hvorledes vi burde stille os til disse Bevillinger for at opnaa det, der efter vor Formening var mest absolut nødvendigt for Forsvarets Udvikling. Vi søgte da at stille os saaledes, at vi ikke stillede større Fordringer til de Herrer af Flertallet, end vi troede, at de let kunde forsvare at gaa ind paa, vi vare saa ivrige for at kunne opnaa Enighed paa den hele Finantslov, at vi forment at burde gaa saa vidt lige overfor dem i Indrømmelser, som vi troede at kunne forsvare; vi indrømmede endog saa Udsættelser og Nedsættelser, som vi vist kun kunne forsvare med megen Vanskelighed; vi gjorde det, for at der ikke skulde være nogen Vanskelighed for de Herrer ved at stille sig paa samme Standpunkt som vi. Vi gik betydelig under Halvdelen af det, der er forlangt af den høie Regjering, og det kan være, at vi have paataget os et ikke ringe Ansvar ved endogaa at gaa saa vidt i vore Indrømmelser, som vi gjorde. Vi havde haabet, henhent til den Stilling, vi troede, det var magtpaaliggende for flere af de Herrer af Flertallet at komme til at indtage, at de skulde være mødt os paa lignende Maade lige overfor disse Spørgsmaal, ligesom vi troede, at vi havde kunnet møde hinanden iøvrigt paa mange Omraader paa det hele Budget, men vi bleve stufede i dette Haab. Jeg skal nu ikke her paa dette Standpunkt i denne Forhandling rette nogen Bebreidelse til de Herrer af Flertallet, jeg skal ikke gaa dybt ind paa dette Spørgsmaal, idet jeg tillader mig at udtale den Formening, at de Herrer af Flertallet ville gjøre hele dette Spørgsmaal om Bevillingerne til vort Forsvarsvæsen til Gjenstand for nye, omhyggelige Overveielser, at de ikke endnu have sagt deres sidste Ord, men at de maa komme til at stemme for noget større Beløb end dem, hvorom der nu er Tale fra deres Side at stemme for, og jeg skal sige, hvortil jeg støtter denne min Forhaabning. Ser jeg saaledes paa Stillingen til Bevillingerne til Marinen, saa veed jeg jo, hvorledes de Herrer, naar vi have behandlet Forsvarsspørgsmaalet her i Rigsdagen, den ene Gang efter den anden have udtalt deres Beredvillighed til at støtte Flaadens Udvikling; de have udtalt den store Betydning, det havde, at gjøre vort Forsvar saa stærkt som muligt, og det have de gjort mange Gange; de have skrevet Betænkninger derom, hvorunder deres Navne findes. Ganske vist har det somme Lide forundret os, at deres Handlinger her i Thinget saa lidet have svaret til de Udtalelser, der ere komne fra dem, og til de Betænkninger, hvorun-

der deres Navne findes, men jeg mener dog, at det har megen Betydning for dem, især naar Forholdene ere af en saadan vanskelig Natur, som de ogsaa fra den Side erkjende, at de ere i Diebløkket. Min Forhaabning støtter jeg særlig til, at jeg finder i Betænkningen Forslag indstillede til Forkastelse, som de altid have forsvaret meget ivrigt fra den Side, saaledes om Torpedoenes Udvikling. De handle ikke i Overensstemmelse hermed, naar de, medens der forlanges 5 Torpedobaade af forskjellig Art, kun ville bevilge den ene. Jeg kan ikke tro, at det er ramme Moor fra deres Side, naar de nu have indstillet kun een. Jeg antager, at de have havt forskjellige politiske eller andre Grunde til paa dette Standpunkt af Forhandlingerne ikke at ville sige fuldt ud det, de mene at kunne stemme for. Jeg kan ikke forstaa, at den Betragtning kan holde Stik, som de undertiden fra den Side gjøre gjældende, eller at de med Rette kunne sætte disse Bevillingsspørgsmaal i saadan Forbindelse med de andre politiske Spørgsmaal, som de gjøre. Jeg kan heller ikke forstaa, at de Herrer i sin Tid, maaste mod deres Villie eller for i politisk Henseende at opnaa andre Resultater, efter at de have stemt for Pantserbatteriet „Helgoland“, nu, da Skibet en Gang er bleven sat under Bygning og stærkt nærmer sig sin Fuldbendelse, og da det er det sidste Aar, da en større Bevilling kræves dertil, ville negte Udrustningsgjenstande dertil i forskjellige Retninger. Jeg tør antage, at de, naar de faae denne Sag overveiet rigtig, ville lade dette Skib blive færdigt, for at det kan blive brugeligt til Forsvar. Med disse Bemærkninger tør jeg antage, at de Herrer komme til nye Forhandlinger og nye Overveielser og saa komme til at indtage en noget anden Stilling her i Thinget, end de have indtaget ved denne Behandling. Dette Haab vil jeg foreløbig hengive mig til. Uagtet der er nogle Spørgsmaal, hvor det forekommer mig, at den ærede Ordfører for Flertallet kom med stærke og mere bindende Udtalelser, end jeg tror, at det er flokt og rigtigt, endogaa fra hans Side, i dette Diebløkket, vil jeg for mit Vedkommende sige, at jeg dog haaber, at man ikke har bundet sig stærkere fra den Side, end at man fremdeles er i Stand til at opnaa Enighed med os Andre ved den endelige Finantslov. Paa Smøbekommen fra vor Side har det ikke manglet.

Berg: Det ærede Medlem (Dinesen) henviser til Forhandlingerne om Hærrevisionslovene i vedkommende Udvalg. Jeg skal bemærke, at i det sidste Møde, der er holdt i dette Udvalg, bleve Udvalgets Medlemmer, hvoriblandt det ærede Medlem, enige om at lade de nævnte Forslag, der ere henvisne til Udvalget, ligge. Jeg skal ikke nærmere begrunde denne Enighed i Udvalget, men tilføje, at Formanden bemærkede, at, dersom noget Medlem af Udvalget maatte ønske noget Møde,